

KRIGSOPERATION, krigsoperatschón, f. 3. Särskilt företag emot fienden, hvilket utgör en del af ett fälttåg.

KRIGSOROLIGHETER, f. 3. pl. Oroligheter i ett land eller flera, förorsakade af krig.

KRIGSPLAN, m. 3. Plan, uppgjord för utförandet af ett krig.

KRIGSPUTS, n. 3. Se *Krigslist*.

KRIGSRACKET, krigsraket, m. 3. Se *Brandraket*.

KRIGSRÖP, n. 3. Se *Härskri*.

KRIGSRUSTNING, f. 2. 1) Rustning, anstalter till krig. — 2) Vapenrustning.

KRIGSRÅD, n. 3. o. 3. 1) Församling af de förnämsta och skickligaste officerarne i en krigshär, dem fältherren eller befälhavaren för en detacherad corps sammankallat, för att i svårare fall höra deras mening. — 2) (pl. — *er*) Högre civil ledamot af Krigskollegium, näst under presidenten.

KRIGSRÅDINNA, f. 4. Ett krigsråds fru ell. enka efter ett krigsråd.

KRIGSRÄTT, m. 3. Första domstolen vid hvarje regemente eller corps i landthären och flottan.

KRIGSRÖRELSE, f. 3. Rörelse, som företages af en krigshär eller en del deraf, vid utförandet af en krigsoperation.

KRIGSSKOLA, f. 4. Läroanstalt för dem, som egna sig åt krigsyrket.

KRIGSSPEL, n. 5. Ett slags spel, liknande schack, men med flera pjesor och 600 rutor på brädet, uppfunnet, för att närmare visa, huru det tillgår i krig.

KRIGSSSTAT, m. 3. 1) Stat, hvars samhälls-inrättning gör den benägen för krig. — 2) Anslagen för krigsväsendet, i en stats budget.

KRIGSSTYRKA, f. sing. Se *Krigsmakt*.

KRIGSSTÄND, n. 3. *K-et*, klass i samhället, bestående af dem, som tjenstgöra vid landthären eller flottan.

KRIGSSÅNG, m. 3. Sång, som har till föremål att lifva det krigiska modet hos ett folk eller en här.

KRIGSTEATER, krigsteat'r, m. 2. pl. — *teatrar*. Den del af ett eller flera länder, der krig föres. [-*thea-*]

KRIGSTJENST, f. 3. Tjenstgöring vid landthär eller örlogsflotta. *Gå i k. Vara i k.*

KRIGSTUKT, f. sing. Tukt, ordning, som handhafves i krigstjensten.

KRIGSTÅG, n. 3. Tåg af en här eller flotta till ett främmande land, i fiendtlig afsigt.

KRIGSVAGN, n. 2. Se *Stridsvagn*.

KRIGSVETENSKAP, f. 3. Vetenskap, som behandlar de nödiga kunskaperna för krigskonstens utöfvande.

KRIGSVETENSKAPS-AKADEMI, f. 3. Akademi i Sverige, stiftad år 1796, och som har till föremål att befrämja krigsvetenskapens utveckling och förkofran i landet.

KRIGSVÄSENDET, n. sing. def. Allt hvad som hör till krig och dermed har sammanhang.

KRIGSÄRA, f. sing. Ära, förvärfvad i krig.

KRIGSÄRENDER, n. 3. pl. Sådana riksärender, som angå krig eller krigsmakten till lands och vatten.

KRIGSÖFNING, f. 2. Öfning i vapnens handterande, i fält- och lägerstjenst, m. m.

KRIGSÖFVERSTE, m. 2. pl. — *öfverstar*. (i bibeln) Befälhafvare för en legion (Tribunus militum).

KRIKON, n. 3. Den lilla, mörkt rödblå, sura frukten af:

KRIKONTRÄD, n. 3. Mindre fruktträd, liknande plommonträdet. *Prunus insititia*.

KRIMINAL, --äl, a. 2. Brottmål angående, brottmåls-. Brukas endast i sammansättningar, t. ex.: *K-domare*, -*process*. [Cri—]

KRIMINALLAG, --ällag, m. 2. Brottmåls-lag. [Cri—]

KRIMINEL, --nä'll, a. 2. Se *Kriminal*. *K-ella mål*. [Cri—]

KRIMSKRAMS, krimmskråms, n. sing. (fam.)

1) Samling af hvarjehanda lapprisaker; lappri. — 2) Grannlåt på kläder.

KRING, prep. Förkortning af prep. *Omkring*. Se d. o. Brukas mest i dagligt tal, i samtalsstil och i sammansättningar. Betecknar i dessa sednare dels: a) Rörelse i krets, i ring; läge, ställning rundt omkring. Följande sammansättningar, som höra under denna bemärkelse, förklaras lätt af sig själva: *Kringbinda*, -*bygga*, -*bädda*, -*bära*, -*böja*, -*dansa*, -*drifva*, -*sara*, -*fladdra*, -*flyga*, -*flyta*, -*fläta*, -*föra*, -*gjorda*, -*gjuta*, -*gnaga*, -*gräfva*, -*hoppa*, -*hölja*, -*kasta*, -*klättra*, -*knyta*, -*köra*, -*leda*, -*linda*, -*lägga*, -*löpa*, -*mura*, -*påla*, -*rida*, -*ro*, -*rulla*, -*segla*, -*simma*, -*skjuta*, -*slunga*, -*slänga*, -*spänna*, -*svänga*, -*valsa*, -*veckla*, -*vrida*, -*vältra*, -*vända*, -*växa*, -*åka*; — dels: b) Spridning, skingring åt alla håll; handling, verkan, som sträcker sig till eller utgår ifrån alla håll rundt omkring. Sådana äro: *Kringblåsa*, v. a. o. n., -*drifva*, -*sara*, -*flacka*, -*fladdra*, -*flyga*, -*flytta*, -*färdas*, -*föra*, -*fösa*, -*hoppa*, -*hvina*, -*hvirfla*, -*hälla*, -*irra*, -*jaga*, -*kasta*, -*klättra*, -*krypa*, -*kuska*, -*köra*, -*leda*, -*linka*, -*löpa*, -*resa*, -*rifva*, -*röra*, -*segla*, -*skicka*, -*skjuta*, -*skjuta*, -*skutta*, -*skynda*, -*slicka*, -*slänga*, -*släpa*, -*smeta*, -*smygga*, -*snärja*, -*sparka*, -*speja*, -*spilla*, -*spinna*, -*springa*, -*spruta*, -*sprätta*, -*stoppa*, -*stråla*, -*strö*, -*ströfva*, -*ställa*, -*slänga*, -*stänka*, -*susa*, -*svalla*, -*svänga*, -*sända*, -*sätta*, -*trippa*, -*åka*, -*äta*.

KRINGBJUDA, v. a. 3. (böjes som *Bjuda*) Bjuda något rundt omkring i ett lag. *K. vin*. — Äfv. *Bjuda kring*. — *Kringbjudande*, n. 4. o. *Kringbjudning*, f. 2.

KRINGBOENDE, a. 1. pl. Som ho rundt omkring en ifrågavarande plats. *De k. herrskaperna*. — Brukas äfven substantivt, t. ex.: *De k.*

KRINGDELA, v. a. 1. o. 2. Utdela rundt omkring åt alla. — *Kringdelande*, n. 4. o. *Kringdelning*, f. 2.

KRINGDRAGA, v. a. 3. (böjes som *Draga*) 1) Draga rundt omkring en plats, en person, o. s. v. — 2) Draga omkring på alla håll, än hit än dit. — Äfv. *Draga kring*. — *Kringdragande*, n. 4. o. *Kringdragning*, f. 2.

KRINGFLUTEN, part. pass. af *Kringflyta*. På alla sidor omgifven af vatten. Brukas adjektivt. *Ett k-et slott*.

KRINGFLÄTAD, part. pass. af *Kringfläta*. Rundt omkring omgifven af flätverk. Brukas adjektivt. *En k. butelj*.

KRINGGIFVA, v. a. 3. (böjes som *Gifva*) Gifva rundt omkring åt alla i ett lag. — Äfv. *Gifva kring*. — *Kringgifvande*, n. 4. o. *Kringgifning*, f. 2.

KRINGGUNGA, f. 1. Sådan slags gunga, som